

Udlandet. Vi have allerede gennem mange Aar haft Forsikring mod Sygdom og mod Ulykkestilfælde, og det erkendes ogsaa i dette Ting, at vi bør have en Forsikring mod Invaliditet og Alderdom. Det har ogsaa været erkendt, at vi burde have Forsikring mod Arbejdsløshed. Det erkendes imidlertid tillige fra alle Sider, at dette Spørgsmaal er det vanskeligste af alle de nævnte at løse, men det er ogsaa fuldstændig rigtigt, hvad den ærede Ordfører fremhævede, at netop den Nød, der fremkommer ved Arbejdsløshed, maaske er vanskeligere at bære end den, der fremkommer ved Sygdom, Ulykkestilfælde eller deslige.

Man maa være fuldstændig klar over, at Spørgsmaalet om Forsikring mod Arbejdsløshed er betydelig vanskeligere at løse end nogen af de andre Forsikringer, og det er — som det fremhæves i Kommissionens Forslag —, fordi det er vanskeligt at sige, hvad der er Arbejdsløshed. Det fremhæves for det første, at en hel Del Arbejdsløshed fremkommer paa Grund af selve Arbejdets Natur, paa Grund af, at det er Sæsonarbejde, idet der kun arbejdes i Faget en vis Tid af Aaret. Arbejdsløshed kan ogsaa fremkomme, fordi der ikke er mere Arbejde paa vedkommende Sted. Der kan maaske nok være Arbejde i Faget, men ikke paa det Sted, hvor vedkommende Arbejder opholder sig, Arbejdsløshed kan saaledes bero paa manglende Arbejdsanvisning. Endelig kan den til Dels skyldes Arbejderen selv, naar han enten er en daarlig Arbejder eller ufordragelig, drikfældig eller lignende. Alt dette bevirker, at det er meget vanskeligt at løse dette Spørgsmaal. Man kan ogsaa spørge, om en Arbejder, der er arbejdsløs, f. Eks. skal arbejde udenfor sit Fag, om han, hvis han f. Eks. er faglært Arbejder, skal paatage sig andet Arbejde eller ikke.

Naar man erkender, at det er Samfundets Pligt at gøre sit Bedste for at afhjælpe Arbejdsløshed, kommer man til det store Spørgsmaal, under hvilken Form denne Afhjælpning skal finde Sted. Skal det være ved Understøttelse eller ved Forsikring, og skal Forsikringen være tvungen eller frivillig? Naar alle disse Spørgsmaal melde sig, bliver man hurtig klar over, at det er et ret vanskeligt Punkt at lovgive om, og at det er det vanskeligste af alle de store sociale Spørgsmaal, vi kunne faa til Løsning. Dette fremgaar ogsaa tydeligt af de Forsøg, der ere gjorte baade her og andet Steds for at løse Spørgsmaalet. Disse Forsøg have været

famlende og have kun været temmelig smaa, men lidt efter lidt ere de dog voksede frem, saa at man har kunnet danne sig en ganske god Mening om, hvorledes dette Spørgsmaal i Virkeligheden burde løses.

Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen), som nys talte, refererede en Del af de Forsøg paa Løsning, der ere gjorte herhjemme. I Kommissionsbetænkningen, som ledsager Forslaget, gøres der grundig Rede for denne Sags tidligere Forløb baade herhjemme og i Udlandet, og derfor er der ikke megen Grund for mig til at komme ind paa alt dette. Jeg vil kun anbefale det høje Tings Medlemmer, som interessere sig for dette Spørgsmaal, at studere denne Kommissionsbetænkning. Jeg tror, de ville finde særdeles mange meget interessante Ting heri, og de ville faa en god Forstaaelse af hele dette store, vanskelige Spørgsmaal. Der findes i Betænkningen ikke alene en Redegørelse for, hvorledes Sagen har udviklet sig her i Landet, men ogsaa for, hvorledes den har udviklet sig i de forskellige andre Lande, og det ses, at der har oparbejdet sig en stærkere og stærkere Stemning, og at Kravene ere blevne større og større for at faa denne Opgave løst. Vi ville ogsaa — som det allerede er refereret af de to foregaaende ærede Medlemmer, der have haft Ordet — finde en indgaaende Redegørelse i Kommissionsbetænkningen over de Forsøg, der ere gjorte i de forskellige Lande, og en særdeles indgaaende og grundig Redegørelse, en Statistik over den Arbejdsløshed, der har fundet Sted saavel herhjemme som i Udlandet, en Redegørelse, der er overordentlig talende, og som jeg synes maa mane alle, der beskæftige sig med dette Spørgsmaal, til at gøre deres bedste for at faa dette Lovforslag gennemført. Enhver, der gennemlæser denne Statistik, vil sikkert faa en levende Følelse af, at her er et Omraade, som vi bør lovgive paa, og hvor vi snarest muligt maa søge at komme til et Resultat.

En af de Ting, der har vakt Betænkkelighed, ikke alene herhjemme, men ogsaa i de forskellige Lande, hvor man har taget dette Spørgsmaal op til Behandling, er, at Spørgsmaalets Løsning i saa høj Grad er knyttet til Arbejdernes Organisationer. Her i Landet have disse ikke alene været faglige, men ogsaa i høj Grad været politiske Organisationer. Derfor har man tidligere i dette Ting hævdet, at man ikke kunde hjælpe Foreningerne i